

שיחת השבוע

לבחור ולהשפיע כל ימות השנה

האכפתיות אינה מתחילה ונגמרת בהצבעה בבחירות. מי שאכפת לו מהמצב בארץ, משתדל לפעול כל ימות השנה

אזרחים מן השורה מצליחים להטביע חותם על מציאות החיים. התנדבות בחברון

בחודשים הקרובים תרחף מעל חיינו מערכת הבחירות שנפתחה בקול רעש גדול. קמפיינים ישטפו את מוחנו. ספינים ינסו לבלבל אותנו. אסטרטגים ינהלו את הפוליטיקאים ויקבעו בעבורם מה לומר ומה לעשות. והתקשורת כמובן תחגוג.

מדוע הבחירות מעסיקות אותנו כל כך? יש הפוליטיקאים והמעגלים הסובבים אותם, שבעבורם זו שאלה של להיות או לחדול. יש התקשורת, שהפוליטיקה הגועשת מפרנסת אותה בשפע של כותרות. וישנו הציבור, הנהנה לצפות בהתגוששות, כמו במשחקים או בקרבות גלדיאטורים בימי קדם.

חשוב, אבל לא עיקר

ויש גם מי שמביטים במערכת הבחירות בדאגה. הם אנשים אכפתיים, שטובת העם והארץ לנגד עיניהם. מאוד חשוב להם להשפיע. הם חרדים מהאפשרות שכוחות בעלי תפיסות אחרות יגברו. הם מייחלים בכל ליבם להתחזקות הנציגים המאמינים בערכיהם, והשואפים להטות את ההגה לכיוונים הנכונים בעיניהם.

אבל אם האכפתיות היא המניעה אותנו, האומנם מערכת הבחירות מצדיקה את השקעת האנרגייה הנפשית מצידנו, כציבור? האומנם זו הזירה שבה אפשר לחולל את השינויים הגדולים והחשובים?

התשובה אינה פשוטה. תוצאה לא טובה בבחירות עלולה להיות הרת אסון. מערכת בחירות אחת הביאה עלינו את טרגדיית אוסלו. מערכת בחירות אחרת הובילה לוועידת קמפ־דיוויד השנייה, ולמרחץ הדמים שנפתח בעקבותיה. עוד מערכת בחירות המיטה עלינו את חורבן יישובי חבל עזה וגירוש כעשרת אלפים יהודים מבתיהם.

תוצאות הבחירות יכולות להיות רבות משמעות גם בסוגיות ערכיות, חינוכיות, ובעיצוב דמותה היהודית של המדינה. לכן אין לזלזל בהן ואין לראות בהן פוליטיקה מאוסה, על אף כל תופעותיה. בהחלט חשוב שכל קול יופנה

לאפיקים הנכונים ויביא את מירב ההשפעה.

ועם זה, טעות לחשוב שהבחירות הן הזירה העיקרית שבה כל אחד ואחת מאיתנו יכולים להשפיע. אין ספור אזרחים מן השורה מצליחים להטביע חותם על מציאות החיים, על ידי פעילות אישית. זה בעמותה שמוסיפה אור וחסד. חברו במתן צדקה לגופים התורמים תרומה חיובית. והשלישי בהתנדבות אישית.

שיקוף של העם

בחירות מתקיימות אחת לכמה שנים. כאמור, בהחלט חשוב מאוד להצביע ולהשפיע, אבל האכפתיות אינה מתחילה ונגמרת בהצבעה בבחירות. מי שאכפת לו מהמצב בארץ, משתדל לפעול כל ימות השנה.

מי שמקטר כל השנה על 'המצב', אבל מעדיף לשבת בכורסתו הנוחה, ורק פעם בכמה שנים הוא מואיל בטובו להטיל פתק בקלפי - אינו באמת אדם שאכפת לו. סביר יותר לומר שהוא אוהב את הפוזה של הקיטורים והמרמורים. אם באמת כואב לך - קום ועשה גם בסתם יום של חול.

וככלות הכול, הבחירות אמורות לתת שיקוף של מצב העם. ככל שהעם יהיה ערכי יותר, מחובר יותר לשורשיו, בעל כוח עמידה רוחני - הוא יבחר נציגים המבטאים את העמדות האלה. לכן חשוב כליכך לפעול להנחלת ערכי היהדות והחיבור למורשת ישראל לאורך כל ימות השנה, והדבר בידו של כל אחד ואחת מאיתנו.

יש חדש

'רב יומי' - שנה שביעית

בכ"ד בטבת החלה השנה השביעית של לימוד 'רב יומי' - תכנית יומית של שיעורים קצרים בשולחן ערוך הרב, המקיפה שש שנים. 'רב יומי' נוסד לרגל שנת המאתיים להסתלקות בעל התניא, וגדולי תורה מכל החוגים יצאו בקריאת קודש ללימוד יומי זה. את לוח הלימוד אפשר להשיג בדוא"ל baalhatanya@gmail.com. שיעורים מוקלטים בטל' 077-2522770.

שפּרה ופועה

במוצאי השבת שעברה נערכו ברחבי הארץ ערבים מיוחדים למען ארגון שפּרה ופועה, העוסק בעזרה לילודות בתקופה הראשונה שאחרי הלידה. את הקמת הארגון יזם הרבי מליובאוויטש. בהפסקה שבין תפילת מוסף למנחה, ביום הכיפורים תשל"ז. הארגון הוקם בכפר חב"ד, ושימש מודל לסניפים רבים ברחבי הארץ.

סרגל ציר זמן

יצא לאור סרגל ציר זמן חדש על תולדות עם ישראל, מאת מיכאל בבר, הסוקר 5779 שנות היסטוריה בדף אחד. טל' 050-7956179. עוד סרגלים באתר www.tzirazman.co.il.

זמני השבוע

ירושלים תלאיב חיפה בארבע אילת ניוירוק

בניסת השבת	4:13	4:27	4:16	4:31	4:35	4:24
צאת השבת	5:29	5:30	5:28	5:32	5:33	5:28

שיחת השבוע הוא גיליון לכל יהודי, המופץ בכל רחבי הארץ והעולם. נוסד בשנת תשמ"ז (1986) בידי הרב יוסף יצחק אהרונוב

המולד: יום ראשון, 11 בבוקר, 13 דקות ו-14 חלקים ראש חודש שבט: ביום השני

עורך: מנחם ברוד

יוצא לאור על ידי: המרכז לעזרי שליחות ת"ד 1122 כפר חב"ד 6084000

פקס' 03-9606169 • דוא"ל: chabad@chabad.org.il אתר: www.chabad.org.il

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

תכלית האירועים שבעולם

להתחזק בביטחון

מכאן אנו למדים איך להביט על כל דבר המתרחש בעולם. נוסף על היותו של כל דבר בהשגחה פרטית, חייבת להיות לו תועלת לבני ישראל ולענייני התורה. כי לא ייתכן שעניין כלשהו בעולם יהיה מנותק מהתכלית העיקרית של הבריאה.

ולכן כשקורים אירועים בעולם יהודים צריכים לדעת שהכול נועד לטובת עם ישראל, כמאמר המדרש (ילקוט שמעוני, ישעיה, רמז תצט) שהקב"ה אומר לבני ישראל: "בניי, אל תתייראו, כל מה שעשיתי, לא עשיתי אלא בשבילכם". לכן יהודים אינם צריכים להתיירא ולחשוש מאירועי העולם, אלא להתחזק בביטחונם בקב"ה, ולהתאמץ יותר בקיום התורה והמצוות, כהכנה לקראת הגאולה האמיתית והשלמה בקרוב ממש.

(לקוטי שיחות, כרך לו, עמ' 33)

אמרת השבוע

שינוי של ילד

כאשר רבי אברהם יעקב מסדיגורה היה ילד רך אמר למלמד שלו כי רצונו ללמוד גמרא. סיפר זאת המלמד לאביו, רבי ישראל מרוז'ין. שאל האב את בנו: "האומנם רצונך ללמוד גמרא?". השיב הילד: "כן".

הוסיף האב ושאל: "וכי את החומש אתה כבר יודע?". השיב הילד: "כן". שאלו אביו: "הבה נראה. במה הרג משה את המצרי?". השיב הילד: "בשם המפורש".

שאל האב את הילד: "אם כן, מדוע יעקב לא הרג את לבן בשם המפורש?". השיב הילד: "כי יעקב לא ידע את השם המפורש". שאל האב: "זאת מניין לך?". השיב הילד בשנינותו: "הלוא כתוב 'ושמי ה' לא נודעתי להם'..."

פתגם חסידי

"כשיהודי מתוודה על חטאיו, הוא מקבל עליו שלא לחטוא עוד, אבל פרעה, גם אחרי שהכיר כי 'ה' הצדיק', הוסיף ואמר 'ואני ועמי הרשעים' – נוסף להרשיע" (נפלאות חדשות)

כ"ם, ועלידי זה וי'דע'תם כי א'ני ה'".

תכלית מיוחדת זו דורשת הסבר. הלוא המצרים ממילא צריכים לספוג מכות (על-פי שני הטעמים שצוינו לעיל), ודי בכך כדי להנחית עליהם את המכות. לשם מה הצורך בתכלית נוספת – "שישמעו ישראל וייראו"?

ישראל במרכז

אלא שהדבר מדגיש את מרכזיותו של עם ישראל בבריאה. העולם לא נברא כמציאות לעצמה, המנותקת מבני ישראל, כאילו יש עולם ויש בני ישראל. להפך, העולם נברא "בשביל ישראל ובשביל התורה" (רש"י תחילת בראשית).

וכשם שהדבר אמור על מציאות הבריאה בכלל, כך הוא גם באשר לאירועים המתרחשים בעולם. גם דברים הקורים בעולם שהתורה עצמה מציינת את סיבתם, חייבים להיות קשורים עם בני ישראל והתורה, שהם תכלית הבריאה כולה.

מה הייתה מטרת עשר המכות שניחתו על המצרים? מפרשי התורה מסבירים שהמכות נועדו לגרום לפרעה להכיר בה' ולציית לו, לאחר שמיאן לשמוע בקולו. כמו-כן המכות היו גם מילוי הבטחת הקב"ה בברית בין הבתרים: "וגם את הגוי אשר יעבדו דן א'נכי" (בראשית טו, יד).

ואולם רש"י מוסיף עוד תכלית למכות: על המילים "ו'אני אק'שה" הוא כותב – "וכן מידתו של הקב"ה מביא פורעניות על האומות עובדי כוכבים כדי שישמעו ישראל וייראו". אם כן, המכות נועדו לא רק בעבור המצרים, אלא לצורך בני ישראל.

שיספרו לבניהם

תכלית זו נאמרת במפורש בתורה (בתחילת פרשת בא), כשהקב"ה אומר למשה: "כי א'ני הכ'דתי את לבו ואת לב עב'דיו, למ'ע ש'תי את'תי א'לה בק'רבו", ואז באה המטרה – "ולמ'ען תס'פר בא'זני ב'נה וכן ב'נה, את א'שר הת'עללתי במ'צרים, ואת את'תי א'שר ש'מתי

מן המעיין

משה ואהרן | מאת הרב אליעזר ברוד, רב כרמי יוסף

כשמתבטלים שקולים

"הוא אהרון ומשה" (שמות ו, כו). מפרש רש"י: "יש מקומות שמקדים אהרון למשה, ויש מקומות שמקדים משה לאהרון". איך ייתכן ששני אנשים יהיו שווים במדרגתם? אלא אהרון ומשה אמרו על עצמם "ונחנו מה" – מי שמבטלים את עצמם לחלוטין ואין להם שום מציאות לעצמם, יכולים לומר עליהם שהם שקולים כאחד.

(החזקה מלובלין)

תורה ותפילה

משה עניינו לימוד תורה, ואהרון עניינו עבודת התפילה, שהרי תפילות במקום קרבנות תיקנום. פעמים יש להקדים את 'משה' ל'אהרון', שהאדם יעסוק בתורה ובמצוות, כדי שיוכל אחרי-כך להתפלל מאהבה; ולפעמים יש להקדים את 'אהרון' ל'משה', שהאדם יעורר אהבת ה' בליבו בעת התפילה, כדי שיוכל אחרי-כך לעסוק בתורה ובמצוות כראוי.

(לקוטי תורה)

כאי ש אחד

"הם המדברים אל פרעה מלך מצרים... הוא משה ואהרון" (שמות ו, כז). מדוע לא נאמר "הם משה ואהרון"? אלא שניהם היו באחדות גמורה, כאיש אחד ובדעה אחת, ולכן נאמר "הוא משה ואהרון", בלשון יחיד.

(עיטורי תורה)

נציגי הציבור

"אשר אמר ה' להם... הם המדברים אל פרעה" (שמות ו, כז). הדוברים אל פרעה, הנציגים והשתדלנים, צריכים להיות אלה "אשר אמר להם ה'" – מי שנשמעים לדבר ה', יהודים נאמנים ויראים, ולא מי שהם עצמם רחוקים מדרך התורה והמצוות.

(חתם סופר)

צוותא וחיבור

"ויצוום אל בני ישראל... להוציא את בני ישראל מארץ מצרים" (שמות ו, יג). הציוי היה למשה ואהרון, שצריך להיות חיבור של בחינות 'משה' ו'אהרון'. "ויצוום" – מלשון צוותא וחיבור. "אל בני ישראל" – כל זה הוא לצורך השפעה על בני ישראל, "להוציא את בני ישראל מארץ מצרים" – רק אז תיתכן הגאולה בפועל ממש.

(אור התורה)

הכנעת הגאווה

"אתה תדבר" (שמות ז, ד). "תדבר" הוא לשון הכנעה, ככתוב (תהילים מז) "ידבר עמים תחתנו". הקב"ה ציווה את משה שיכניע את גאותו של פרעה, שיהיה כנוע לפני רצון ה'. עניין זה יכול להתבצע על-ידי משה דווקא, כי בהיותו עניו מכל האדם ביכולתו לשבור את קליפת פרעה, שהיה בתכלית הגאווה וההתנשאות.

(תורת חיים)

היכרות עלומה

ר' בנימין אשר היה דמות מפתח בעיירה ינדז'וב שבפולין. מנכבדי הקהילה ופרנסיה היה, שתדלן נמרץ בממשל הרוסי ששלט במדינה. פועלו הרב למען אחיו היהודים הצדיק את ההילה שנקשרה סביבו. בכל מקרה של הסתבכות או מצוקה הוא היה שם, נכון להפעיל את קשריו כדי לחלץ יהודי מצרה. מי האמין שדווקא הוא יהיה קרבן לעלילה חמורה.

זה היה כאשר ר' בנימין אשר שהה בעיירה קילץ הסמוכה, שבה התגורר באותה עת האדמו"ר רבי מרדכי טברסקי מקוזמיר. מלחמת העולם הראשונה יצרה מהומה ושיבשה את סדרי החיים. צבא האימפריה האוסטרית הונגרית פלש לפולין והדף את צבא הצאר.

בבת אחת התהפך מעמדו של ר' בנימין אשר. כל מכריו היו עכשיו אויבי המשטר החדש. לא חלף זמן רב והוא נעצר והואשם בעוון ריגול למען הצאר הרוסי.

היהודי הנכבד מצא עצמו בתא חשוך, מצפה בלב חרד לגורלו המר. ואכן, יום אחד התגנבה שמועה שדינו נחרץ בלי משפט ונגזר עליו עונש מוות. הבשורה המרה הכתה בתדהמה את בני משפחתו וכל מכריו. הימים ימי מלחמה, וחיי אדם היו שווים כקליפת השום. נראה היה כי נגזרה הגזירה ואפסה תקוה.

בצר לה מיהרה רעייתו האומללה של ר' בנימין אשר אל האדמו"ר מקוזמיר. בהיכנסה לחדרו פרצה בבכי נסער: "אנא, רבי, הצילו את חיי בעלי!".

האדמו"ר הורה לשמשו, ר' משה צוקרמן, לקחת דף ועט, מפני שרצונו להכתיב לו מכתב אל הפרופסור האישי של פרנץ יוזף, קיסר אוסטריה. "כתוב", הורה הרבי, "שאני מכיר את האיש בנימין אשר, ויודע שהוא אדם תם וישן, חף מכל אשמת ריגול, וכי אך שקר טפלו עליו". הרבי הוסיף דברי מליצה ולימוד זכות על היהודי, וסיים בבקשה אישית כי הפרופסור הנכבד יעשה כל שביכולתו להביא לידי שחרורו.

את המכתב נתן הרבי בידי האישה, והורה לה לנסוע מייד אל הפרופסור. בדמעות בעיניה מיהרה האישה לעשות כדברי הצדיק. היא הצליחה לאתר את הפרופסור, ומסרה בידו

את המכתב. הלה קרא בעיון את הכתוב, וכיווץ את גבינו בריכוז. אחרי רגעים ארוכים של המתנה פנה אל האישה הנרגשת ואמר: "עשי מאמץ להתקבל אצל הקיסר בשעה פלוגית".

הקיסר פרנץ יוזף הקפיד להיות נגיש לאזרחים, והללו יכלו להתקבל אצלו בקלות יחסית. האישה טרחה להשיג רישיון כניסה לארמון,

ובשעה הנקובה עמדה לפני הקיסר. לצידו זיהתה את רופאו האישי. "מה רצונך?", שאל הקיסר.

האישה פרצה בבכי, ובקושי הצליחה לשטוח את תחינתה. כאן נכנס הרופא לתמונה. הוא ביקש את רשות הקיסר להתערב, וציין כי הוא משוכנע שנפלה טעות חמורה וכי האיש אינו מרגל. "אף שאינני מכירו אישית", אמר לקיסר, "יש בידי

לומדים גאולה

מאת מנחם ברוד

דין ותיקון

גאולת בני ישראל ממצרים הייתה כרוכה בהנחת עונש כבד על מצרים. גם נבואות הגאולה העתידה מדברות על דין גדול שיעשה הקב"ה באומות העולם. שני ההיבטים האלה – גאולה לישראל ודין לגויים – עוברים כחוט השני כמעט בכל מקום שבו מדובר על הגאולה. בלעם ניבא על מלך המשיח: "וְנִקְרָא כָּל בְּנֵי שֵׁת", ולדברי המפרשים הכוונה שהמשיח יהרוס את הגויים, כשם שהורסים קיר. גם בשירת האיזנו הקב"ה מבטיח כי "דָם עֲבָדָיו יְקוּם, וְנֶקֶם יֵשִׁיב לְצִרּוֹ".

בנביאים מתוארת הנקמה הגדולה שיעשה הקב"ה באדם. כמעט כל הנבואות מזכירות זאת, אך בחריפות יתרה הדברים מתוארים בנבואת ישעיהו (סג): "מִי זֶה בָּא מֵאֲדוֹם, חָמוֹץ בְּגָדָיו מִבְּצָרָה". נבואה זו רומזת, כדברי המפרשים, ל"חורבן אדום העתיד... והמשיל הא"ל יתברך המחריבה לגיבור עושה נקמה באויביו ובגדיו אדומים מדם ההרג". הנבואה מדברת על "אֲדָרְכֶם בְּאֶפְי וְאֶרְמָסֶם בְּחַמְתִּי", והקב"ה מודיע: "כִּי יוֹם נֶקֶם בְּלִבִּי, וְשָׁנַת אֲגוּלֵי בְּצָה".

חורבן בגאולה?

לעומת נבואות הזעם הללו אנו מוצאים בנביאים שהגויים יתהפכו לטוב, יעבדו יחד את ה' ויסייעו לעם ישראל: "וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים, נִכְוֵן וְהָיָה הָר בְּיַת ה'... וְנִהְרָו אֲלֵיו כָּל הַגּוֹיִם" (ישעיהו ב,ב). עוד נאמר: "אֲזָ אֶהְפֵּךְ אֶל עַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה, לְקַרְא כְּלֵם בְּשֵׁם ה', לְעַבְדוֹ שְׂכָם אֶחָד" (צפניה ג,ט). הנביאים מתארים את הסיוע שיושיטו אומות העולם לעם ישראל: "וּבְנוּ בְנֵי בְּנֵי חַמְתִּי" (ישעיהו סו,ו). "וְהָיוּ מְלָכִים אֲמֹנִיךָ" (שם מט,כג), "וְעַמְדוֹ זָרִים יִרְעוּ צִאֲנָנְכֶם" (שם סא,ה).

מכל זה עולה שהגויים יחיו ויתקיימו גם אחרי הגאולה, ואדרבה, הם יתקונו ויגיעו לשלמותם. הרמב"ם (הלכות מלכים סוף פרק יא) אף מחשיב את תיקון העולם הכללי כאחת מפעולותיו של המלך המשיח – "ויתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד". איך הדבר משתלב עם נבואות הזעם על החורבן וההרס שימיט הקב"ה על הגויים?

זאת ועוד: ימות המשיח, במהותם הפנימית, הם ימי תיקון ושלמות. אז יכרת הרע מן העולם, מלכות ה' תתגלה בכל העולם כולו. איך ייתכן שבמצב עילאי כזה יהיו חורבנות, הרג בני אדם, עונשים, נקמות!?

יפיעו ויענשו

הרבי מליובאוויטש (לקוטי שיחות כרך כג, עמ' 172) מסביר כי יש להבחין בין סתם גויים ובין רשעי האומות. הראשונים יתוקנו בבוא הגאולה, וימלאו את התפקיד שיייעד להם הקב"ה בבריאה; ואולם הרשעים יבואו על עונשם ויכרתו.

אף הנקמה שיעשה הקב"ה באדם לא תהיה בבחינת 'חשבון ישן', אלא אותן אומות, שמהן הקב"ה אמור להיפרע, עתידות להפריע לגאולת עם ישראל ולהתייצב נגד ה' ונגד משיחו. הללו ייענשו במהלך הגאולה, וכך יקיים הקב"ה את אשר הבטיח להינקם מצריו ומשונאיו.

וכך נאמר במפורש (ישעיהו סו,ב): "כִּי הָגוּ וְהִמְמַלְכָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲבֹדוּךָ – יֵאבְדוּ". האומות שיסרבו לסייע לעם ישראל ויחזיקו בגודל – יאבדו, כי בהתנגדותן יאבדו את זכות קיומן. רק כיום, כאשר יש העלם והסתת, אדם יכול לפעול נגד תכלית קיומו, אולם בזמן הגאולה, כאשר כל דבר יעמוד על כנו – לא יהיה מקום למי שאינו ממלא את ייעודו. לכן יאבדו אומות הרשע וכל אויבי ה', ואילו הגויים שיצטרפו למהלכי הגאולה – יהיו שותפים לעולם המתוקן.

מכתב מאת אדם קדוש, טברסקי שמו, המעיד שבעלה של הגברת חף מכל אשמה".

סקרנותו של המלך התעוררה. "מה טיבו של איש קדוש זה?", שאל את רופאו.

"זה היה לפני שנים", פתח הפרופסור וסיפר. "הצדיק סבל מבעיה רפואית בעיניו, ובא למרפאתי לאבחון. קבעתי כי חובה לעשות ניתוח דחוף, להצלת מאור עיניו. לפני הניתוח ביקשתי להרדימו, כמקובל.

"הצדיק הפתיע אותי בהודיעו שהוא מסרב להיות מורדם. השבתי לו כי אי אפשר לבצע את הניתוח כשהמנותח ער. דיי בתווזה קלה לגרום נזק בלתי הפיך לעיניו.

"הצדיק השיב כי הוא מקבל עליו את הסיכון, ובלבד שלא להיות מורדם. נאלצתי לוותר והחתמתי אותו על הצהרה כי אינני אחראי לכל נזק שייגרם לו עקב טרונותו. לאחר מכן ניגשתי לביצוע הניתוח. הייתי משוכנע כי אך יחוש את חוד האיזמל יחזור בו מסירובו.

"לתדהמתי, הצדיק לא הניד עפעף לאורך כל הניתוח ולא הזיז את ראשו. מפעם לפעם הקיש באצבעו כדי לאותת דבר מה. לא האמנתי למראה עיניי. זו יכולת שלמעלה מגדר אנושי!

"סיימתי את הניתוח, נפעם ונרעש, והצדיק קם כאילו לא חתכה סכין בבשרו. מרוב התרגשות געתקה נשימתי. אף סירבתי ליטול ממנו כסף, והזמנתי לבוא אליי ככל שיזדקק לשירותי. נוכחתי כי איש קדוש הוא, וראיתי זכות לטפל בו".

הקיסר פרנץ יוזף הנהן בהערכה. "אכן", הוסיף במפתיע, "שמעו של הרב טברסקי הגיע גם לאוזניי. אם כן, דבריו מקובלים עליי". בו במקום שיגר הוראה לבית הכלא שבו היה עצור ר' בנימין אשר כי יש לשחררו.

תעלומת ההיכרות של הקיסר עם הצדיק קיבלה חיזוק, כאשר ביקר במעונו של הצדיק נכדו של 'היהודי הקדוש' מפשיסחה, שהנהיג חצר בעיירה ווחנצק שבפולין. שני האדמו"רים שוחחו ביניהם על הגזירות הקשות שהנחת השלטון האוסטרי על היהודים.

"מכיר אני את הקיסר", אמר האדמו"ר מקוזמיר, "ואין הוא שונא ישראל. ובאשר לגזירות – אין הוא אשם בהן". חתם ולא פירש, אולם מדבריו היה ניכר כי היכרות עלומה הייתה שרויה בין השניים.

(על-פי 'גדולת מרדכי')

"כיום אנשים מרגישים חופשיים לדבר". רוטמן

שלטון העם ולא שלטון הפקידים

ידי העם משליטים את עמדותיהם האישיות ופוסלים את החלטות נציגי העם".

רוטמן מציין דוגמה מובהקת: "יועצת משפטית החליטה לקדם אג'נדה פרטית. בחוק האוסר הפליה במוצרים ובשירותים נכתב בפירוש שהפרדה מגדרית אינה הפליה. אבל הפקידה מתעלמת מלשון החוק, ופונה במכתבים מצוים ונוזפים לרשויות מקומיות, שכלל אינן כפופות לסמכותה, ואוסרת קיום אירועים בהפרדה, כפי שמבקש הציבור הדתי והחרדי".

שינוי מגמה

רוטמן זוקף לזכות התנועה שינוי מגמה. "מי מנבחי הציבור דיבר לפני שש שנים על הבעיה הזאת!", הוא אומר בתחושת סיפוק. "בשנים האחרונות דאגנו שהסוגיה הזאת תעלה לסדר היום. אנחנו מעורבים בחקיקת חוקים משמעותיים, שבולמים את עריצות הפקידים ובג"ץ, ומתחיל להסתמן שינוי לטובה".

לדבריו, אחת ההצלחות הגדולות של התנועה היא מתן האומץ לדבר בגלוי על הבעיה. "בעבר, כל מי שיצא נגד המערכת המשפטית נתפס כאויב שלטון החוק", הוא אומר. "כיום אנשים מרגישים חופשיים לדבר. אנחנו מעודדים לפעול לצמצום סמכויות בג"ץ, לתחום אותו לתפקידו, ולאפשר לנבחי הציבור לייצג בנאמנות את שולחיהם".

בעוד כמה חודשים יטרוח מיליוני אזרחי המדינה להצביע בבחירות. אנשים עושים את המאמץ, בשאיפה להשפיע על התנהלות ענייני המדינה ולקדם ערכים היקרים לליבם. אך האומנם רצון העם בא לידי ביטוי? האם המציאות אינה מוכיחה שוב ושוב כי למעשה הפקידים והבג"ץ הם המנהלים את העניינים?

מציאות זו, שהחריפה בשנים האחרונות, גרמה לעו"ד שמחה רוטמן (38), תושב גוש עציון, להקים לפני כשש שנים, עם שותפו יהודה עמרני, את 'התנועה למשילות ולדמוקרטיה'. "הרגשנו שנוצר כאן מצב אבסורדי", הוא מסביר. "חוקים לא נאכפים כי היועץ המשפטי סבור שהם לא חשובים. בג"ץ פוסל חוקים, כי הם לא סבירים בעיניו. הפרקליטות מתערבת בבוטות בתחומים לא לה. עקרון הפרדת הרשויות נשחק והולך מיום ליום".

אג'נדה של פקידה

רוטמן אומר כי אפשר להבין את טענות הציבור הדתי והימני, החש שעמדותיו אינן באות לידי ביטוי על אף תוצאות הבחירות. "הציבור הזה משיג בבחירות רוב, אבל לא מצליח לממש את רצונו", קובע רוטמן. "באמצעות הפיכה משפטית לקח לעצמו בג"ץ כוח להכריע הכרעות פוליטיות וערכיות ולקבוע כיצד ראוי שהמדינה תתנהל. אנשים שלא נבחרו על-

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

קריאת שמע בנחת

שאלה: כשהמניין קורא 'קריאת שמע' במהירות, האם עדיף לקרוא זאת עמהם, או מוטב לקרוא בנחת, גם אם הדבר יגרום לעמידת שמונה עשרה שלא עם הציבור?

תשובה: חשוב לקרוא קריאת שמע בנחת, מכמה וכמה טעמים: (א) כדי לכוון את פירוש המילים בפסוקי 'שמע' ו'ברוך שם', שבהם אנו מקבלים עלינו עול מלכות שמים. (ב) כדי לקרוא את כל פרשיות קריאת שמע באימה ובריאה, כקריאת בני העם איגרת פקודה ששיגר אליהם המלך. (ג) כדי שלא 'ידבקו' המילים זו לזו, למנוע שינוי בביטוי או במשמעות. (ד) כדי לבטא את האותיות והניקוד, ובפרט כל דגש, שבה נע ושבה נח, במדויק. ובעדות המזרח יש הנהוגים לקרוא את קריאת שמע אף בטעמי המקרא.

מושג ברגע

קוצר רוח

בשפת העם 'קוצר רוח' מבטא חוסר סבלנות, אבל במקורו יש לו משמעות אחרת. כאשר משה נשלח לבשר לבני ישראל על הגאולה ממצרים, נאמר: "וַיִּדְבֹר מִלִּשָׁה בְּאָזְנוֹ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל; וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מִלִּשָׁה מִקִּצְרֵי רוּחַ וַיַּמְעִבֵהָ קָשָׁה". על פי רש"י, 'קוצר רוח' מבטא צער עמוק, עד שהאדם כאילו מתקשה לנשום, ואינו קשוב לדברים הנאמרים לו. רבנו בחיי מפרש ש'קוצר רוח' הוא כאדם המואס בחייו, מרוב צרות וקשיים.

דפוס איילון

אופסט - דיגיטלי מאז 1988
כל סוגי ההדפסות בכמויות גדולות
כריכה מקצועית ואיכותית
לכריכה קשה-רכה וסיכות
052-823-8000 (אהרן)
ardfusayalon@gmail.com

למחלקת המודעות (בלבד) של 'שיחת השבוע':
 טל' 053166532, דוא"ל: m3166532@gmail.com

מקורות: שו"ע, רמ"א ונו"כ ס"ח ס"ה, ס"ה ס"א, סב ס"א. צ"ס ט"ט. שו"ע אדה"ז ס"ו נב, סא ס"א, ט"כ, סג ס"ה. משנ"ב סג"ג.

החלה ההרשמה לפסח

ימים חמישי - מוצ"ש
 כ"ה-כ"ז בשבט (31/1-2/2)

03-9302030
 www.hitkashroot.com

תקשורת בטחון ואמונה

סמינר חורף מחמם מלון גני ירושלים

תוכנית עשירה באווירה מרומזת

רבי יושע שלום

רבי שמואל מאיר

רבי יושע שלום

רבי יושע שלום

רבי יושע שלום